

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

UKRAINIAN LABOR NEWS. Cor. Pritchard Ave. and McG The Provincial Library / Winnipeg, Man., Cana City

UKRAINIAN LABOR NEWS

Сходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday.

SUBSCRIPTION RATES: Per year \$4.00 Per half year \$2.00

РІК XII. Ч. 7 (1370). ЧЕТВЕР, 16. СІЧНЯ 1930. WINNIPEG, MAN. THURSDAY, JANUARY 16, 1930. No. 7 (1370). VOL. XII.

ДВА МІЛЬЙОНИ КИТАЙЦІВ ПОМЕРЛИ З ГОЛОДУ Й ВІД ЗИМНА.

Два других мільйони китайських селян і робітників у провінції Шенсі засуджені на голодову смерть. — Нема ніякої надії на їх вирятуння.

ПЕКИН, Китай, 13 сінця. — Гровер Кларк, бувши редактор пейкинської газети "Лідер", повернувши з шість-тижневої інспекційної поїздки по провінції Шенсі, навіщений голодом, і повідомив, що два мільйони осіб у тій провінції засуджені на певну смерть від голоду й зима до пару місяців.

Він зробив поїздки в імені міжнародної допомоги голодуючим у Китаї.

Кларк обчислює, що два мільйони осіб з цього населення б мільйони на тій території, що простягається по обох берегах ріки Вей, уже померли протягом минулих 8 місяців.

Тисячі замерзли на смерті підчас недавньої зими, коли термометр спав до 32 степенів нижче зєре, що було найбільшим зимом в історії провінції Шенсі. Звичайно там буває 15 степенів вище зєра й населення, особливо бідне, було захоплене зовсім непритовним до такого страшного зима.

Кларк повідомляє, що цілі села були зметені зимом і голодом. Лише по п'ять до десяти осіб залишилися живими в селах, які він відвідав. Усього, що було деревини в домах, пішло на їх останній засіб вижиття.

Кларк каже, що він бачив тисячі й тисячі людей, які по-вільно примирали з голодом і не мали навіть сили поповнити їм самогубство. Чоловіки й жінки благали його, щоб забрав з собою їх дітей.

Він уявляє теперішній голод у провінції Шенсі найстрашнішим голодом, який був коли-небудь в Китаї. Він абсолютно не має надії на врятування голодуючих.

НІМЕЦЬКИЙ НАПІТАЛІСТ ЗАКЛИНАЄ ДО ВІЙНИ ПРОТИ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ.

(Беззрота депеша Інтерпрет.)

БЕРЛІН, 10 сінця. — Великий німецький індустріаліст Арнольд Ріхберг помістив у "Бергверксайтунг", вилловім органі німецьких капіталістів, статтю, в якій відкрито домагається об'єднаного європейського збройного нападу на Радянський Союз.

Стаття заявляє, що більшовизм введе економічну руїну Європи, щоб зробити нації дозрілими до більшовизму, через відтягнення російського ринку, руйнування китайського й індійського ринків європейських країн і т. д. Стаття Ріхберга каже, що однією надією Європи є негнане винищення більшовизму збройною силою.

НЕМА ЗМІНИ В КВОТІ ІМІГРАНТІВ ДО КАНАДИ.

МОНТРЕАЛ, 13-го сінця. — Урядники сінтарського департаменту імїграції й колонізації заявили тут, що не зроблено ніякої зміни в квоті імїгрантів, що мають бути спроваджені з центрально-європейських країн у 1930 році.

БЕРЛІНСЬКА ПОЛІЦІЯ СТІЛЯЄ ДО ГОЛОДНИХ БЕЗРОБІТНИХ.

Протягом останніх трох тижнів по цілій Німеччині відбулися великі демонстрації безробітних, які закінчилися кровавими боями з поліцією.

БЕРЛІН, 14 сінця. — Як виказує опублікована сьогодні статистика, число безробітних у Німеччині перейшло 1,750,000. Таким чином тепер є 70,000 більше безробітних, як було рік тому.

Протягом останніх трох тижнів по цілій Німеччині відбулися великі демонстрації безробітних проти уряду й більшість з них закінчилися кровавими боями.

У Франкфурті над М.ном убито кількох безробітних; у Кельні голодні безробітні звели завзятий бій з поліцією; в Липциг пришло до вуличної боротьби між поліцією а демонстрантами, підчас якої ушкоджено склепи й публічні будинки.

В Берліні розрухи постійно повтарялися вчора помімо того, що поліція стрїляла до безробітних.

ЧЕТВЕРТИНА РОБІТНИКІВ АВСТРІИ БЕЗ ПРАЦІ.

ВІДЕНЬ, 10 сінця. — Безробіття в Австрії приймає застрашуючі розміри. На загальне число 1,200,000 всіх робітників — 300,000 є без праці. Це значить, що тепер є 70,000 більше безробітних, як було місяць тому, а 40,000 більше, як було в сінці 1928 року.

Австрійські трейд-юні звернулися до прем'єра Шобера з домагаємим кредитів для зовнішньої торгівлі, прискорення публічних робіт, точного зберігання всім-годинного дня праці та інших заходів в справі постання праці для безробітних.

З ПОЛЬСЬКОГО СОЙМУ ВИКИНЕНО КОМУНІСТИЧНОГО ПОСЛА.

ВАРШАВА, 11 сінця. — На приказ маршала союму Дамшинського, його сторожа насильно вишесла з соймової сали комуністичного посла Ротска, сховивши його саме в часі, як він почав відчитувати декларацію соймової комуністичної фракції.

Описі більшість голосів рішино виключити Ротска з нарад союму на один місяць. Він утратить також свою посаду ську платню за той час.

АРЕШТУЮТЬ ЗА КАМΠΑНІЮ ПРОТИ НЕПЛАЧЕННЯ ПОДАТКУ.

В ЛАГОРЕ АРЕШТОВАНО 12 ГІНДУСІВ ЗА ВИГУК У СУДОВИЙ САЛІ: "ХАЙ ЖИВЕ РЕВОЛЮЦІЯ!"

ЛОНДОН, 14 сінця. — Депеша з Карачі каже, що кампанія неплаччєня податку, як за себе примусити британський уряд, щоб він згодився на домагаєні індійського національного конгресу щодо незалежності, розпочалася в Мултані в Пунджабі.

Депеша каже, що гіндуси прилучилися до магомедів у будинку винного суду арештовано тут 12 гіндусів за вигук у судовий салі: "Хай живе революція!" В суді розбирано від двох демонстрацій на велику скачку.

КАЛЬКУТА, Індія, 12 сінця. — Бенгальська влада арештувала тут Б. Ч. Роя, одного з провідників індійського національного конгресу, за ведення кампанії проти іпачєня податку і спротив владі. Поліція зробила рейд на дім Роя й конфіскувала його майно, а самого власника арештувала.

6 МАЙНЕРІВ УБИТИХ В ЕКСПЛОЗІЇ.

СТРЕВЕН, Алабама, 14 сінця. — В копальні вугілля Пірлес Кегаба настигла вчора експлозія газу, підчас якої загинуло шістьох майнерів. З убитих чотири є білі і два негри. Одного тяжко пораненого забрано до шпиталю. (Депеша не згадує, кілька було поранених.)

ПОЛІЦІЯ НАПАЛА НА ПОХОРОННИЙ КОМУНІСТИЧНИЙ ПОХІД.

БЕРЛІН, 8 сінця. — На вулицях Берліна відбулася вчора боротьба між поліцією а робітниками, що брали участь в похороні двох комуністів. Один із них, Річард Нойман, згинув з рук фашистів минулої тижня, а другий, Маєр Кубіш, помер у тюрмі.

Боротьба розпочалася, коли поліція кинулася на похоронний похід, щоб захопити плякат із написом: "Пістма за смерть замордованих товаришів".

Підчас заворушення поліція стрїляла й поранила кількох робітників. Двох поліцаїв побито, а одного поранено.

Комуністи в міській раді, яка саме тоді відбувала своє перше засідання цього року, вступили з різким протестом проти поліційної сваволі на вулицях. Засідання відложено, бо буржуазні члени ради відмовилися продовжати його й вийшли з салі засідань.

ЮНІЯ ТЕКСТ-ШОФЕРІВ ПРОГОЛОСИЛА СТРАЙК.

ПІАРИЖ, 12 сінця. — Юнія текст-шоферів проголосила страйк на знак протесту проти піднесення муніципальною радою податків на шоферів. Більше як 90 проц. членів юнії відкупилися на страйковий поклик.

ДЕМОНСТРАЦІЇ БЕЗРОБІТНИХ В АМЕРИКАНСЬКИХ МІСТАХ.

СТ. ЛУИС, Мізурі, 13 сінця. — Більше як 200 безробітних парадували сьогодні вулицями міста, несучи плякати, які домагалися роботи. В поході безробітних, що шовв гіворівими вулицями міста, несено великі написи, на яких були такі домагаєні: "Ми не хочемо милостини, ми хочемо праці", "Ми хочемо праці" й "Дайте нам роботу". В демонстрації взяли участь безробітні в віші від 18 до 55 років.

БОФАЛО, Н. П., 10 сінця. — Помімо поліційного терору тут відбувся сьогодні масовий мітинг безробітних перед міським бюром праці. Мітинг був скликаний старанням Комуністичної Партії й Ліги Трейд-Юніонів Єдності.

Кількасот безробітних слухали промовця помімо снгу й гострого зимна. Поліція показувала написи, що були вьомі в демонстрації безробітних. Один з них звучав: "Домагаємося визнання Радянського Союзу".

СТ. ПОЛ, Міс., 10 сінця. — Місоній мітинг безробітних відбувся тут 8-го й 9-го сінця. Сформовано комітети безробітних.

ПЛЯНУВАЛИ ПОВСТАННЯ ПРОТИ С.Р.С.Р. ПРИ ДОПОМОЗІ АНГЛІЇ.

БЕРЛІН, 10 сінця. — В секрету поплудні на процесі фальшівників радянських Трошєй усунено фаністського перекладача Леберта завдяки ревізціям про нього, надрукованим у комуністичним органі "Роте Фане".

Суд постановив звільнити обвинуваченого трузина Садатерашвілі на поруки. Таким чином влада може тепер свбідно з ним порозумітися.

Закінчено допит одного з обвинувачених німецьких фаністів, Бекера. Цей допит виявив, що Бекєр одержав від німецького міністерства закордонних справ адреси осіб, що купували радянські банкноти (фальшівки) для розселення їх крєвним в С.Р.С.Р. Яєно, що фальшівники мали намір пропустити свій "крас" у Радянський Союз.

Відтак допитувано другого німецького фаніста, Бєле. Він отримав панір, на яким можна було друкувати радянські гроші, а також вишукані друкарні. За свою роботу він дістав 300,000 німецьких марок.

На четвертій ранішній сесії допитувано обвинуваченого Шмідта. Він заявив, що в його території, що мала бути здобута від Радянського Союзу через контр-революційне повстання при допомозі Англії.

Шмідт організував також звичайних обманців, щоб дістати гроші для власного вижитку.

ІНТЕРНУВАЛИ ПРОВІДНИКА ВАГАБІВ, ДАВІША.

БАГДАД, Ірак, 11 сінця. — Бритійці зловили провідника вагабських повстанців Фейсала Давіша й інтернували його в таборі Шаба, коло Баєри. Давіш з своєю повстанцюю армією довгий час борюєся проти Юна Сауда, короля Неаду, якого підтримує Велика Британія.

Юна Сауд домагається від Бритійців, щоб видали йому провідника повстанців.

ЮРІЙ ЧІЧЕРІН ПРИБУВ ДО МОСКВИ.

МОСКВА, 7 сінця. — Юрій Чічерін, народний комісар закордонних справ, прибув сьогодні до Москви після півторарічного лікування у Вісбадені в Німеччині. На залізничній двірці його привітали Л. М. Карахан та інші високі співробітники народнього комісаріату закордонних справ.

Чічерін буде продовжати лікування в Радянським Союзі. Обовязки народнього комісаря закордонних справ далі буде виконувати Максим Лівінов, як це він робив досі.

(Попередні звідомлення з Німеччини доносили, що Чічерін поверне до Вісбадену продовжати своє лікування. Повища депеша каже знову, що він залишиться в С.Р.С.Р. і там буде продовжати лікування. Котра з цих вісток правдива — невідомо. Обі вони були переслані буржуазними телеграфними агенціями.)

В ЗЛУЧ. ДЕРЖАВАХ ФАБРИКАНТИ ЗРИВАЮТЬ ПЛАТНЮ РОБІТНИКАМ.

ГАСТОНІ, Норт Каролайна, 10 сінця. — Власники підземних текстильних фабрик розпочали нову хвилю зривань платні. Знижка на 20 проц. оповістили робітники фабрики Падмонт у Гастоні.

ПОНГСТАВН, Огайо, 10 сінця. — В багатьох сталінних

"ПРИЯЗНА СХІДНЯ ДЕРЖАВА" ДОПОМАГАЛА ФАЛЬШІВНИКАМ.

БЕРЛІН, 8 сінця. — На пінішній сесії процесу фальшівників радянських грошей допитувано Б. Садатерашвілі, другого обвинуваченого трузинського мешовника, та німецького фаніста д-ра Е. Вебера.

Вебер "здивував" суд зізнанням, що "немає ніякої східної держави" допомагала фальшівникам у їх роботі.

Занятий відносно ролі німецького генерала Гофмана у фальшівничій афері, Вебер сказав, що генерал переговорив з Лондоні з британськими та італійськими "державними мужами".

"Всі плани відносно кампанії проти Росії були вирішені між генералом Гофманом та його закордонними приятелями, коли несподівано після його повороту певний нещасливий випадок зіпсував усе", сказав Вебер. Він, однак, уперто відмовлявся сказати, що власне сталося.

НЮ ДЕЛІ, Індія, 10 сінця. — Двадцять осіб було убитих і 14 поранених, коли пещаварський експрес зударився з тягаровим поїздом.

НАНКІН НЕ ПРИЗНАЄ ПІДПИСАНОЇ УГОДИ.

ШАНГАЙ, Китай, 12 сінця. — Др. С. Т. Ванг, міністер закордонних справ у нанкінським уряді, видав заяву, в якій каже, що підписана в Хабаровську вступна угода між Маньчжурією а Радянським Союзом має деякі точки, що "не повинні були входити в її обсяг", і тому нанкінський уряд не може признати цієї угоди.

Тут уважають, однак, що ця заява не буде мати ніякого впливу на теперішній стан відносин між Радянським Союзом а Маньчжурією.

6,000 АВСТРАЛІСЬКИХ МАЙНЕРІВ СПИНИЛИ ПОХІД НА КОПАЛЬНЮ В РОТБОРІ.

СІДНІ, Австралія, 11 сінця. — 6,000 майнерів, що вирушили в похід до копальні в Ротборі, до якої уряд спровадив страйколомів, припинили цей похід п'ять миль від копальні страйколомів. Вони попросили Причиною цього кроку мало бути зимно, якого зазнали вночі майнери, однак в дійсності причина була інша: майнери далися намовити зрадничим провідникам, які приобі-

Товариші! Відновляйте передплату на "Укр. Роб. Вісті"!

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, a joint stock company, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ

Газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство; закорпоророване в Манитобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Домі, на розі вулиць Пritchard і Mcgregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

ДУРНІ ДІТИ НІКЧЕМНИХ БАТЬКІВ.

Ундо-фашисти переводять в життя свій протирадянський план, вложений недавно тому на тайному засіданні у Варшаві. Власне, переводять в життя не свій власний план, але протирадянський план польського фашизму. План цей впершу чергу — це протирадянська агітація й пропаганда на землях Західної України. Та вже з перших спроб публічного виступу перед селянами у Львові потерпіли невдачу. Після Паліва, редактора "Нового Часу", коли він почав говорити проти Радянської України, селяни на візу привітали його і гнилами овочами, що він примушений був втікати не тільки з віча, але й з села. Характерно, що село це належить до його ж таки виборного округу.

Якщо до мають у Львові підтримку свої негідній роботи, то це серед свого-ж таки фашистського студентства. Недавно у Львові відбулася "краєва конференція" українських студентів, на якій запроцьоровано проти "московського терору на Україні". Хоч, певна річ, ніхто того протесту не боїться, то все-ж таки цікаво: що то були за студенти і чи знають вони, що роблять? Бо не все-ж такі студенти, це люди, що читають, вчать, часами погромичають, часами б'ють вікна, часами розбивають голови селянським делегатам на зборах "Рідної Школи" та "Прогресу", отже люди, що цікавляться громадськими справами. Але в "Новому Часі" з 23 грудня у звіті з той конференції читаємо, що ті самі студенти на своїй конференції однаково обговорювали дві протилежні собі резолюції й прийняли з них ту, що була першою під голосування. Тому самий "Новий Час" виліз нагородок до того звіту великими буквами дав такий: "На нових шляхах чи на бездоріжжі?"

Ії на першому, ні на другому, Сірки поїв, адвокатів, мішухів та кривулів є засади та затуполоби, щоб шукати нових шляхів, а на бездоріжжі запровадити їх у Львів. У Львові вказав їм дорогу, наприклад, до радянського консульства у Львові, а зараз трюндить їх проти галицьких вчених, членів Всеукраїнської Академії Наук Студинського, Шурата й Колесси.

І ще в тому самому "Новому Часі" читаємо, що в Кракові (чи-ж не в Києві України?) зібралось українське студентство та "старше українське громадянство Кракова" й запроцьоровано "перед усім культурним світом" проти арештування ефремівської контрреволюції, "визають всіх Академіків Української Академії Наук здохити негайно на знак протесту свої науковій відзначенні".

Як "краєва конференція", так і оце краківське зібрання кидаться в очі ось чим: на львівську конференцію протестувати прибули делегати від українських студентів з Варшави, Познані й Вільна, ну, а Краків говорить сам про себе. На польському університеті в Кракові викладають же українські професори-театральні Богдан Ленкин, Томашівський і ин. І от така то студентерія польсько-фашистських університетів, студентерія, яку були вже польські студентські ботвіки, яка ходила промишляти погроми з тими самими польськими студентами, інші під проводом ундо-фашистів дхувало протирадянські резолюції, скажемо агітує проти галицьких вчених, що є членами ВУАН, проти українських галицьких часописів, що висловлюють свою солідарність з Радянською Україною.

Недавно тому відбувся в Києві пленум Всеукраїнської Академії Наук, на якій з'їздили з Галичини академіки Кирило Студинський, Василь Шурат і Філарет Колесса. Пленум одностайно засудив контрреволюційну роботу ефремівщини. Коли всі три вищеказані галицькі вчені вернули з України до Львова, ундо-фашисти розпочали в пресі й на мітингах агітаційних провокаційне трюндження. Вони зажадали від них заяви, за ким вони в Києві голосували. Коли додати, що зараз після арештування ефремівщини в Києві переловлено на гарячому шпильському винку членів польського консульства, які працювали в тісному зв'язку з Ефремовим, Ніковським та Чехівським, то всякому стане зрозумілим, чим грозить Студинському, Шуратові та Колессі, коли-б вони сказали, що вони голосували проти цієї шпильської організації. А вже ж у Львові і там студентські вилупки добре знають, що директивні ефремівщина дістала з Варшави і проте провокує академіків.

Тому в 230-му числі "Діла" всі три галицькі академіки склали заяву, в якій каають:

- 1. що на вхід в наукових справах до Києва дістали від польської влади дозвіл із виразним зазначенням не вмішуватися на Україні в ніякі політичні маніфестації під загрозою відмови паспорти на будуче для всіх членів Наук. Т-ва ім. Шевченка;
2. не домагаючи польської влади подати підписани зараз на вступі в Академію відповідальним чиновникам і застерегти собі відрізко, як громадянини іншої держави, аподітичне становище;
3. тому і в часі голосування при резолюції в справі акад. Ефремова і товаришів підписани не взяли ніякої участі.

Таку заяву підписали Студинський, Шурат і Колесса у відповідь на провокаційне трюндження ундо-фашистів. І ще гірше після цього накинудися на них у Львівські союзники польської шпильти. Вони, мовляв, не голосували за засудженням ефремівської шпильної тіжки тому, що боялися на майбутнє втрачати паспорти для всіх членів Наук. Т-ва ім. Шевченка. А коли-б не це, то вони були-б голосували проти Ефремова. Певна річ, що були-б. Якщо ундо-фашистам справді так розходиться о волю вислову думки, то чому вони не боряться з польською шпильтою, щоб вона не зобов'язувала своїх горожан, що ідуть

на Україну, стримуватися від маніфестування своїх політичних думок? Тоді б вони напевно знали-б, яке становище цих вчених до ефремівської контрреволюції? Ой Михайло Лозинський, Степан Рудинський та десятки західно-українських вчених і письменників на Україні дуже славно-явно висловили свої думки. Лозинський висловив свою думку в Харкові давши дуже голосно перед тисячною масою студентів перед будинком ДПУ (Державного Політичного Управління), перед владою, яка викрила цю шпильню й арештувала учасників.

Ні у Львові, ні в Києві, краківські, варшавські та познанські студенти сухими із своїх протестів не вийдуть. Трудящі Західної України не їхні провокаційне трюндження затямлять і пригадають, коли пробє слушний час.

СТАЛІН І НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІТИКА ЛЕНІНСЬКОЇ ПАРТІЇ.

(Із статті московської "Правди".)

"Правда" у статті "Сталін і ської влади на Україні при національній політиці ленінської партії" внісе: РКП керувати цією роботою". Тов. Сталін після перемоги Жовтневої революції, як член ЦК і комісар у справах національності, став безпосереднім і постійним керівником партії в національному питанні. Уже перші кроки цієї політики надзвичайно багато сприяли ліквідації контрреволюційних націоналістичних урядів на Україні, у Туркестані, або за його найближчої участі опрацюванні майже всі принципіальні питання національної політики національного питання, починаючи від таких керівних директив, як резолюція X і XII партійних з'їздів (на яких з'їздах Сталін був доповідачем з автором тез).

Остаточний успіх радянської влади на Україні значиміше залежав від здійснення правильної національної політики. Тому зрозуміла та цілком виключна увага, що її Сталін так само, як і Ленін, приділяв Україні в її роки, починаючи від самої Жовтневої революції та організації першого українського радянського уряду, що виступив проти Центрального ради й боровий потім іменською окупацією. Наперекор розгортанню нової боротьби за відновлення радянського імперіалізму.

Остаточний успіх радянської влади на Україні значиміше залежав від здійснення правильної національної політики. Тому зрозуміла та цілком виключна увага, що її Сталін так само, як і Ленін, приділяв Україні в її роки, починаючи від самої Жовтневої революції та організації першого українського радянського уряду, що виступив проти Центрального ради й боровий потім іменською окупацією. Наперекор розгортанню нової боротьби за відновлення радянського імперіалізму.

ГРИЗНЕ ПОЛОЖЕННЯ СІЛЬСЬКОЇ БІДНОТИ В ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ.

(Подаємо за "Громадським Голосом".)

Українська селянська біднота скохується щораз більше у прощати нужди. Годом заблидає їй в очі, дарма, що зближає дешевше. Зате хліб до роти. Бо які ви переїдете, через купця до млина, від млина до пекарня, а від пекарня знов до купця, то конште ажорно подвійно. Доказом цього, що метер жита коштує 20 золотих, а 1 килограм хліба, з якого як земля, за 40 грошів не дістанете. Від покінчення світової війни не видно жодних заходів для поліпшення долі селянства.

Дотепершній польський уряд звертають дбайливу увагу на розрізт промисловості в центральній Польщі, але шпильний розвиток зовсім не виправдує вложених у промислові підприємства коштів.

Останній фінансовий звіт американського до радника Польщі Деверя потверджує важке господарське положення цілої Польщі. Він вказує, що головною причиною польської господарської кризи є зростаюча шпильна широких мас населення, яке не є в силі купувати вироб польського промишля, а через те впадає в сподарське життя Польщі.

Сміди воевєдства, які засудують величезною більшістю українській народ, з політичних причин є позбавлені доплати гроша. Отже половина населення території тепершньої польської держави не може стати до творчого господарського виробництва, живе з дня на день, або частинно від

УКРАЇНСЬКЕ РОБІТНИЦТВО Й ФАРМЕРСТВО КАНАДИ ПРОТЕСТУЄ ПРОТИ УНДО-ФАШИСТСЬКИХ ПОГРОМЩИКІВ.

РОБІТНИКИ І ФАРМЕРИ ЗАХІДНОЇ КАНАДИ ЗАСУДЖУЮТЬ УНДО-ФАШИСТІВ.

В часі провінціального з'їзду Товариства Український Робітничо-Фармерський Дім в Едмонтоні на концерт-митингу в Укр. Роб. Домі 22 грудня 1929 р. присутні від робітничих і фармерських відділів та товариства делегати, як також численно присутні українське робітництво Едмонтону, вислухавши доклад про арештування ефремівської контрреволюції на Радянській Україні та про напад ундо-фашистської ботвіки на радянський консульст у Львові, ухвалили одностайно наступну резолюцію:

"Ми, делегати й делегати восьмого провінціального з'їзду ТУРФДім Альберти й Бритни Колумб та робітництво міста Едмонтону, зібрані на великому концерт-митингу в Укр. Роб. Домі в Едмонтоні, вітаємо радянський уряд в його успішній боротьбі з петлюрівськими змовниками та з обуренням протестуємо проти погромницького нападу ульвівських студентів на радянський консульст у Львові. Ми одностайно прилучуємо свій голос протесту до голосу трудящих і вчених Радянської України та голосу трудящих наших поневолеваних братів Західної України і віримо, що недалекій вже той час, коли Західна Україна змсте з лиця землі своїх катів і прилучиться до Радянської України".

ОРГАНІЗОВАНИ РОБІТНИКИ Й РОБІТНИЦІ ВЕСТ ФОРТ ВІЛ'ЯМ ПРОТЕСТУЮТЬ.

Довдавшись з преси про бандитський напад українських фашистських банд на радянський консульст у Львові, як також про ліквідування кубла контрреволюціонерів у Києві під назвою "С.В.У.", що прикриваються "наукою" саремло до привернення влади поміщиків та генеральщини на Радянській Україні, — ми члени й членкині відділів ТУРФДім, Жінсекції і Секції Молоді у Вест-Форті, зібрані на своїх загальних річних зборах в неділю, 5-го січня 1930 року в Укр. Роб. Домі, висловлюємо своє пролетарське співчуття радянським представникам у Львові з приводу нападу на них ундо-фашистських палачників;

засуджуємо агенти польської дефензиви, які користуються довір'ям до них наукових і громадських інституцій на вільній Радянській Україні, зрадили українських робітників і селян та за гроти польської дефензиви готували збройний напад на Радянську Україну, щоб привернути режім промишляка-капіталіста з тюрмами, жандармськими тюртарами для працюючих мас, якими "обдаровано" наших братів і сестер, батьків і матерей під катівським режімом Паскуського, Масарика і злих румунських бояр.

Ми переконані, що випаде ундо-фашистських бандітів у Львові є з оглядом засуджений кожним своїм українським робітником і селянином на Західній Україні.

Ми певні, що недалекій вже той час, коли працюючі маси Західної України повалить своїх ворогів як зухих, так і рідних реняків з табору ульвів і соціал-радикальних запродавців, та прилучаться до вільної Рад. України.

За Загальні Річні Збори відділів ТУРФДім, Жінсекції і Секції Молоді у Вест-Форті Вільям, Онт.

В. Глуханюк, секретар.

"ЯКІ, ЯК ТАКІ".

СНС існує вже півтора року і недавно відбув свій тринадцятий річний з'їзд. Він починається так (не з'їзд а СНС): "СНС є організацією (а не коровою) канадійських країн, британських горожан, "котри", "як такі", "в якій" ність держави, в якій живуть. Тут справа було б ясна, коли б не була поплутана отим "котри", "як такі", "в якій", чи то канадійські українці, "як такі" винні лояльність "держави, в якій живуть", чи то британські горожані, "як такі" я не второпую.

Коли ж ту лояльність винен СНС, то справа погана. Час вже віддати. Тринадцятий з'їзд вже відбувся, а ми досі ще винні лояльність? Далше: "За найвищу політичну шпиль українського народу СНС вважає створення самостійної української держави."

Коли так, то кому ж тоді лояльним буде СНС? Чи тій державі, "в якій, як такі" живе, чи тій, "яку, як таку" уважає за свою "найвищу політичну шпиль" створити?

Ой, ой, ой, пахне, братця, ефремівщиною. Ефремівщина маніфестувала свою, "як таку" лояльність радянській державі, а "за найвищу свою політичну шпиль" вважала й служила "од моржа й до моржа" "як такі" — польській дефензиви.

на й апелююче-визнаюче-узнаюча:

"ПІТАННЯ РОБІТНИЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ."

З'їзд апелює до українського робітництва ставати активними членами міжнародних робітничих юній, які обороняють класові робітничі інтереси, але рішуче остерігає його перед більшовицькими впливами, які є крайню ворожі для інтересів робітництва".

Тут знов залупталася сусівська і самостійність і лояльність на 13-му щорічному з'їзді за півтора року.

Міжнародна робітничі юній — зовсім не належить до той держави, "якій, як такі", СНС-и винні свою лояльність. Вони належать до Американської Федерації Праці, "яка, як такі" винна свою лояльність Злученим Державам.

З цього виходить, що сусівська самостійність якась "інтернаціональна".

Друге — коли Грін довідатись, що українські робітники, повиринні апевеві 13-го з'їзду СНС-а нечаче б до міжнародної юній "обороняють класові інтереси робітництва" і тму починають масово, самостійно й діяльно "як такі" до них вступати, то він їх, "як таких", пожене на чотири вітери, бо ні Грін, ні його міжнародна юній ніяких класових інтересів робітництва не визнають і не обороняють.

Виходить, що 13-ий (нещасливе число) за півтора року з'їзд СНС-а висвав цей, "як такі", наклеп на міжнародна юній з мізноїго палачів.

8-ма резолюція 13-го з'їзду СНС-а апелює й перестерігає фармерство перед "більшовицькими впливами".

9-та резолюція апелює вступати до Союзу Українських Народних Домів — а що таких союзів в Канаді є два і обидва лояльні й самостійні, бо вже навіть були у вишнітському суді й обидва вийшли непобитими, то решта залежить від лояльності вступуючого, "як такого".

11-та резолюція найдорожша найсоліднішому серцю СНС-а. Вона апелює до "Мілітоного Українського Культурного Фонду". Правда, в резолюції не задується, чого то має бути зібрано мілітон і є мільйоніт. Люди догадуються, що долярів.

Це здається найльовіливішим річ. І не трудна. Мільйон людей дадуть по одному доларовіт", і вже є мільйон. Або ще легше: 10 людей дадуть по 100 тисяч доларів — і вже є мільйон. Або й таке: 100 людей дадуть по доларовіт протягом 10 тисяч літ — і є мільйоніт.

ШКІЛЬНИЦТВО В ПОЛЬЩІ.

Польський міністер просвіти мав у Вільні відчит про "конституцію й публічне виховання". Відносно виховання серед національних меншин він сказав:

"Коли подумаємо про наші національній меншости, серед яких державно творча праця ледви починається, то там є ще багато чинників, серед яких найелементарніша державна лояльність остається багато до бажання. Однаке це трудне завдання мусить бути виконане. Під загрозою, що ніколи не досягнеться тривкого, великодержавного становича Польщі публічне виховання мусить бути таке, щоб кожен у Польщі уроджений і в Польщі живучий українець, заки буде свідомим робітником на полі культури своєї тісноі суспільности, відчужав і розумів, що має бути передовим добрим горожаном найякішої річностісполитоті".

Ось якого шкільництва ім потрібно в Польщі!

Отак "узнаючи", "визнаючи" та "апелюючи", прийшли СНС-и до точки 7-ої своїх резолюцій. Ось вона повністю діяльна, самостійна, незалежна.

Товариші! Відновляйте передплату на "Укр. Роб. Вісти!"

Пам'яті замордованих німецькими соціал-зрадниками революціонерів

КАРЛ ЛІБКНЕХТ І РОЗА ЛЮКСЕМБУРГ — ВІДДАНИ РОБІТНИЧІЙ СПРАВІ РЕВОЛЮЦІОНЕРИ.

Імена двох великих німецьких революціонерів — Карла Лібкнехта й Розу Люксембург — добре відомі широким масам пролетаріату кожної країни, віданим інтересам міжнародної пролетарської революції. Шість років, 15-го січня, в день, коли розпочалась реакція з найближчою участю зрадничих робітничих класів, соціал-демократичних "провідників" Німеччини, вбили їх, пролетаріят шанує пам'яті К. Лібкнехта й Розу Люксембург, не тільки як славних героїв революціонерів, що вмерли на бойовому посту зі зброєю в руках, а й як великих учителів революційного марксизму, що своєю особистим прикладом усього свого життя скеровували міжнародний пролетаріат на правильний шлях боротьби зі світовим імперіалізмом.

Але, віддаючи належну світлій пам'яті революціонерів, що загинули в боротьбі за визволення міжнародного пролетаріату з-під влади капіталістів, за повалення в цілому світі імперіалістичного деспотизму й сваволі, ми, революційний пролетаріат, шукаємо разом з тим в них нового могутнього стимулу для дальшої боротьби за здійснення тієї справи, яку вони віддали все своє життя. Ми шукаємо в них відповіді на ті питання, які в світі завжди світовий пролетаріат революційної стають перед нами в оточенні капіталістичних країн, що готують нову світову криваву війну, щоб підірвати свою могутність, яка похитнулася й у корені загинуваеться.

У житті, війни й ділах К. Лібкнехта та Р. Люксембург ми знаходимо ясні відповіді на поставлені питання. І тому десь пам'яті по-зірково виблискують герої революції є для нас

КАРЛ ЛІБКНЕХТ — ОРГАНІЗАТОР РОБІТНИЧОЇ РЕВОЛЮЦІЙНОЇ МОЛОДІ.

К. Лібкнехт і Р. Люксембург проводили широку протимілітаристичну роботу ще задовго до війни 1914 року. Зокрема, 1907 року в Штутгарті Карл Лібкнехт, добре усвідомивши ролі молоді в майбутній війні, організував міжнародний конгрес пролетарської молоді, який ухвалив протимілітаристичну резолюцію.

"У кого в руках молоді, — сказав К. Лібкнехт, — у того в руках армія". І сам він віддав усі свої сили роботі над об'єднанням пролетарської молоді в революційні організації. У своїй великій праці "Мілітаризм і антимілітаризм", написаній спеціально для революційної молоді в період, коли самого Карла Лібкнехта полонили на військову службу, він дав чітку марксистську характеристику суті мілітаризму, як удосконаленої форми класового пригноблення пролетаріату від буржуазії.

Боротьбою в усіх обставинах витримав марксистську чітку революційну лінію, скеровану на боротьбу з усім класовим пануванням буржуазії, проти мілітаризму й імперіалізму, Карл Лібкнехт свідомо йшов на розрив із партією соціал-демократів, яка крім небагатьох винятків, утопала в опортуністичному болаті. Він гуртував навколо себе революційні сили, що залишилися вірні завданням міжнародної пролетарської боротьби.

Разом з Р. Люксембург, яка так само стійко й твердо боролася за чистоту принципів революційного марксизму, проти зрадничих соціал-демократичних керівників в усіх питаннях зовнішньої й внутрішньої

таким же огляду наших сил, день нової мобілізації.

К. Лібкнехт і Р. Люксембург були вірні, безмежно віддані робітничій класі борці революції. Хоч які тяжкі були обставини, проте вони ніколи не зраджували інтересів робітничої класи. І в найгірші часи поголовного ренегатства й переходу "соціалістів на словах" агентів буржуазії на ділі до зрадничих "провідників" мали досить мужності, щоб виступати навіть персонально проти чорної реакції, що широко панувала тоді, а також і проти того па-

КАРЛ ЛІБКНЕХТ.

ртіотичного чаду, яким у момент оголошення імперіалістичної війни, 1914 року були задурені голови трудящих класів в Німеччині, а й у всіх капіталістичних державах.

Саме на той час припадає найяскравіша й найгероїчніша діяльність К. Лібкнехта й Р. Люксембург, їхні основні заслуги перед революцією.

Резолюційна діяльність Розу Люксембург відбувалася спочатку в Польщі, а далі в Німеччині, де вона віддавала цю роботу геть у весь свій час і сили, організуючи пролетаріат у бойові революційні організації.

У революційній діяльності Р. Люксембург треба відзначити ставлення її до справи організації нового Інтернаціоналу після оголошення війни, після 4-го серпня 1914 року. Роза Люксембург зрозуміла, що старий Інтернаціонал умер, у журналі "Інтернаціонал", який вона почала випускати тоді разом із Мерингом і який, до речі, конфіскували після 1-го числа, у своїй статті вона писала з приводу цього:

"Або Інтернаціонал замишиться й після війни купують, або воскресить його почнемо на основі класової боротьби, а якої він бере свої життєві сили. Він не оживе від того, що після війни ви-

РОЗА ЛЮКСЕМБУРГ.

будуть стару катеринку, на якій почнуть веселю й бадорю, ніби нічого не сталося, граючи старих пісень, що чарували світ до 4-го серпня 1914 року. Тільки після суворого, повного заступлення власної поздовнічності й неспроможності", — власного морального занепаду, тільки після ліквідації цієї тактики, починаючи з 4-го серпня, може початися повновлення Інтернаціоналу. І першим кроком до цього має

бути виступ за те, щоб якнайшкоро закінчити війну й замириться, що відновляє спільним інтересам міжнародного пролетаріату". З наведеного уривку ми бачимо, що Р. Люксембург мала правдиву марксистську спрямованість, правильно розуміла ролі 2-го Інтернаціоналу в імперіалістичній різанині 1914 року. Так само правильно оцінила воля 2-го Інтернаціоналу як революційну організацію, покликани керувати революційною боротьбою пролетаріату, інтереси якої він якнайганебніше зрадив.

РОЗА ЛЮКСЕМБУРГ — РЕВОЛЮЦІЙНИЙ ТЕОРЕТИК МАРКСІЗМУ.

Таким самим сміливим і відданним своїй справі революційним борцем була й Роза Люксембург, яка до того ж була й видатним революційним теоретиком та блискуче боролася з опортунізмом і ревізіонізмом.

У своїх працях з політичної економії Р. Люксембург допирала до кількох досить серйозних помилок щодо теорії імперіалізму, капіталістичного краху й нагромадження, які свого часу досить докладно проаналізували, як тов. Ленін, Бухарін, так і інші марксистсько-теоретики; але ці хиби не зменшили заслуг Р. Люксембург перед революцією, і сам В. І. Ленін, засудивши її помилки, вважав Р. Люксембург за видатного керівника міжнародного революційного руху і говорив про неї, як про Червоно Розу: "Роза була з нами, вона була наша".

ЛЕНІН ПРО К. ЛІБКНЕХТА І "ЧЕРВОНУ РОЗУ".

15-го 1919 року К. Лібкнехта й Р. Люксембург убито убитим найманого убійника, ніби під час "спроби втекти". А насправді це було заздалегідь підготоване й детально продумане вбивство, що його організувала німецька реакція з підтримкою та з ухвали "робітничих лівентантів капіталістичної класи", зрадників із табору соціал-демократів.

З приводу вбивства К. Лібкнехта й Р. Люксембург тов. Ленін писав свого часу в листі до американських робітників:

"Карл Лібкнехт — це м'яке і доброзичливе серце, яке хотіло, щоб між нами і Антантою, це м'яке і символічне відношення, в якій інтересам пролетаріату, в якій інтересам соціалістичної революції. Це м'яке і символічне співробітництво, готової на жертви нещадної боротьби з капіталізмом.

Хто стоїть проти Карла Лібкнехта?

Проти Лібкнехта — Шайдеманн, Зюдекуми й уся ця банда ганебних лідерів кайзерів та буржуазії... Це та верхівка підкуплених буржуазією робітників, яких ми, більшовики, називали "агентами буржуазії в робітничому руху" і яких країні з соціалістів Америки охристіли чудовим своєю експресивністю й глибокою правдивістю висловом: "робітничі лівентанти капіталістичної класи". Ці кати, що плазують перед буржуазією, дади німецьким блотвардіям, — цим вартовим собакам капіталістичної власності, лінувати Розу Люксембург, убиту влітку з сином К. Лібкнехта, брехливо посилюються на його "втікання".

Кров країн людей весвітнього пролетарського Інтернаціоналу, незабутніх проводирів революційної загарту нові й нові маси робітників для боротьби не на життя, а на смерть. І ця боротьба привела

до перемоги". У цих яскравих словах тов. Ленін — найкраща оцінка революційних заслуг К. Лібкнехта й Р. Люксембург, двох великих революційних борців міжнародної пролетарської революції.

І як у ті часи ці великі імена окрилювали мільйони маси пролетаріату на штурм капіталізму, для того, щоб у найважливіші моменти реакції наповнити серця їхні відвагою й бажанням боритися за розкращення пролетаріату від світових експлуататорів, так і в наш час, в обставинах соціалістичного будівництва, пам'яті про них викличе новий приплив творчих сил і енергії, щоб пролетаріат наших країн продовжує трудовий соціалістичний будівництво, для мобілізації всіх сил країни на оборону СР.

У цей час ми якнайшкоро окрилювали мільйони маси пролетаріату на штурм капіталізму, для того, щоб у найважливіші моменти реакції наповнити серця їхні відвагою й бажанням боритися за розкращення пролетаріату від світових експлуататорів, так і в наш час, в обставинах соціалістичного будівництва, пам'яті про них викличе новий приплив творчих сил і енергії, щоб пролетаріат наших країн продовжує трудовий соціалістичний будівництво, для мобілізації всіх сил країни на оборону СР.

У цей час ми якнайшкоро окрилювали мільйони маси пролетаріату на штурм капіталізму, для того, щоб у найважливіші моменти реакції наповнити серця їхні відвагою й бажанням боритися за розкращення пролетаріату від світових експлуататорів, так і в наш час, в обставинах соціалістичного будівництва, пам'яті про них викличе новий приплив творчих сил і енергії, щоб пролетаріат наших країн продовжує трудовий соціалістичний будівництво, для мобілізації всіх сил країни на оборону СР.

У цей час ми якнайшкоро окрилювали мільйони маси пролетаріату на штурм капіталізму, для того, щоб у найважливіші моменти реакції наповнити серця їхні відвагою й бажанням боритися за розкращення пролетаріату від світових експлуататорів, так і в наш час, в обставинах соціалістичного будівництва, пам'яті про них викличе новий приплив творчих сил і енергії, щоб пролетаріат наших країн продовжує трудовий соціалістичний будівництво, для мобілізації всіх сил країни на оборону СР.

У цей час ми якнайшкоро окрилювали мільйони маси пролетаріату на штурм капіталізму, для того, щоб у найважливіші моменти реакції наповнити серця їхні відвагою й бажанням боритися за розкращення пролетаріату від світових експлуататорів, так і в наш час, в обставинах соціалістичного будівництва, пам'яті про них викличе новий приплив творчих сил і енергії, щоб пролетаріат наших країн продовжує трудовий соціалістичний будівництво, для мобілізації всіх сил країни на оборону СР.

У цей час ми якнайшкоро окрилювали мільйони маси пролетаріату на штурм капіталізму, для того, щоб у найважливіші моменти реакції наповнити серця їхні відвагою й бажанням боритися за розкращення пролетаріату від світових експлуататорів, так і в наш час, в обставинах соціалістичного будівництва, пам'яті про них викличе новий приплив творчих сил і енергії, щоб пролетаріат наших країн продовжує трудовий соціалістичний будівництво, для мобілізації всіх сил країни на оборону СР.

У цей час ми якнайшкоро окрилювали мільйони маси пролетаріату на штурм капіталізму, для того, щоб у найважливіші моменти реакції наповнити серця їхні відвагою й бажанням боритися за розкращення пролетаріату від світових експлуататорів, так і в наш час, в обставинах соціалістичного будівництва, пам'яті про них викличе новий приплив творчих сил і енергії, щоб пролетаріат наших країн продовжує трудовий соціалістичний будівництво, для мобілізації всіх сил країни на оборону СР.

У цей час ми якнайшкоро окрилювали мільйони маси пролетаріату на штурм капіталізму, для того, щоб у найважливіші моменти реакції наповнити серця їхні відвагою й бажанням боритися за розкращення пролетаріату від світових експлуататорів, так і в наш час, в обставинах соціалістичного будівництва, пам'яті про них викличе новий приплив творчих сил і енергії, щоб пролетаріат наших країн продовжує трудовий соціалістичний будівництво, для мобілізації всіх сил країни на оборону СР.

У цей час ми якнайшкоро окрилювали мільйони маси пролетаріату на штурм капіталізму, для того, щоб у найважливіші моменти реакції наповнити серця їхні відвагою й бажанням боритися за розкращення пролетаріату від світових експлуататорів, так і в наш час, в обставинах соціалістичного будівництва, пам'яті про них викличе новий приплив творчих сил і енергії, щоб пролетаріат наших країн продовжує трудовий соціалістичний будівництво, для мобілізації всіх сил країни на оборону СР.

У цей час ми якнайшкоро окрилювали мільйони маси пролетаріату на штурм капіталізму, для того, щоб у найважливіші моменти реакції наповнити серця їхні відвагою й бажанням боритися за розкращення пролетаріату від світових експлуататорів, так і в наш час, в обставинах соціалістичного будівництва, пам'яті про них викличе новий приплив творчих сил і енергії, щоб пролетаріат наших країн продовжує трудовий соціалістичний будівництво, для мобілізації всіх сил країни на оборону СР.

У цей час ми якнайшкоро окрилювали мільйони маси пролетаріату на штурм капіталізму, для того, щоб у найважливіші моменти реакції наповнити серця їхні відвагою й бажанням боритися за розкращення пролетаріату від світових експлуататорів, так і в наш час, в обставинах соціалістичного будівництва, пам'яті про них викличе новий приплив творчих сил і енергії, щоб пролетаріат наших країн продовжує трудовий соціалістичний будівництво, для мобілізації всіх сил країни на оборону СР.

У цей час ми якнайшкоро окрилювали мільйони маси пролетаріату на штурм капіталізму, для того, щоб у найважливіші моменти реакції наповнити серця їхні відвагою й бажанням боритися за розкращення пролетаріату від світових експлуататорів, так і в наш час, в обставинах соціалістичного будівництва, пам'яті про них викличе новий приплив творчих сил і енергії, щоб пролетаріат наших країн продовжує трудовий соціалістичний будівництво, для мобілізації всіх сил країни на оборону СР.

У цей час ми якнайшкоро окрилювали мільйони маси пролетаріату на штурм капіталізму, для того, щоб у найважливіші моменти реакції наповнити серця їхні відвагою й бажанням боритися за розкращення пролетаріату від світових експлуататорів, так і в наш час, в обставинах соціалістичного будівництва, пам'яті про них викличе новий приплив творчих сил і енергії, щоб пролетаріат наших країн продовжує трудовий соціалістичний будівництво, для мобілізації всіх сил країни на оборону СР.

У цей час ми якнайшкоро окрилювали мільйони маси пролетаріату на штурм капіталізму, для того, щоб у найважливіші моменти реакції наповнити серця їхні відвагою й бажанням боритися за розкращення пролетаріату від світових експлуататорів, так і в наш час, в обставинах соціалістичного будівництва, пам'яті про них викличе новий приплив творчих сил і енергії, щоб пролетаріат наших країн продовжує трудовий соціалістичний будівництво, для мобілізації всіх сил країни на оборону СР.

У цей час ми якнайшкоро окрилювали мільйони маси пролетаріату на штурм капіталізму, для того, щоб у найважливіші моменти реакції наповнити серця їхні відвагою й бажанням боритися за розкращення пролетаріату від світових експлуататорів, так і в наш час, в обставинах соціалістичного будівництва, пам'яті про них викличе новий приплив творчих сил і енергії, щоб пролетаріат наших країн продовжує трудовий соціалістичний будівництво, для мобілізації всіх сил країни на оборону СР.

У цей час ми якнайшкоро окрилювали мільйони маси пролетаріату на штурм капіталізму, для того, щоб у найважливіші моменти реакції наповнити серця їхні відвагою й бажанням боритися за розкращення пролетаріату від світових експлуататорів, так і в наш час, в обставинах соціалістичного будівництва, пам'яті про них викличе новий приплив творчих сил і енергії, щоб пролетаріат наших країн продовжує трудовий соціалістичний будівництво, для мобілізації всіх сил країни на оборону СР.

У цей час ми якнайшкоро окрилювали мільйони маси пролетаріату на штурм капіталізму, для того, щоб у найважливіші моменти реакції наповнити серця їхні відвагою й бажанням боритися за розкращення пролетаріату від світових експлуататорів, так і в наш час, в обставинах соціалістичного будівництва, пам'яті про них викличе новий приплив творчих сил і енергії, щоб пролетаріат наших країн продовжує трудовий соціалістичний будівництво, для мобілізації всіх сил країни на оборону СР.

У цей час ми якнайшкоро окрилювали мільйони маси пролетаріату на штурм капіталізму, для того, щоб у найважливіші моменти реакції наповнити серця їхні відвагою й бажанням боритися за розкращення пролетаріату від світових експлуататорів, так і в наш час, в обставинах соціалістичного будівництва, пам'яті про них викличе новий приплив творчих сил і енергії, щоб пролетаріат наших країн продовжує трудовий соціалістичний будівництво, для мобілізації всіх сил країни на оборону СР.

У цей час ми якнайшкоро окрилювали мільйони маси пролетаріату на штурм капіталізму, для того, щоб у найважливіші моменти реакції наповнити серця їхні відвагою й бажанням боритися за розкращення пролетаріату від світових експлуататорів, так і в наш час, в обставинах соціалістичного будівництва, пам'яті про них викличе новий приплив творчих сил і енергії, щоб пролетаріат наших країн продовжує трудовий соціалістичний будівництво, для мобілізації всіх сил країни на оборону СР.

У цей час ми якнайшкоро окрилювали мільйони маси пролетаріату на штурм капіталізму, для того, щоб у найважливіші моменти реакції наповнити серця їхні відвагою й бажанням боритися за розкращення пролетаріату від світових експлуататорів, так і в наш час, в обставинах соціалістичного будівництва, пам'яті про них викличе новий приплив творчих сил і енергії, щоб пролетаріат наших країн продовжує трудовий соціалістичний будівництво, для мобілізації всіх сил країни на оборону СР.

У цей час ми якнайшкоро окрилювали мільйони маси пролетаріату на штурм капіталізму, для того, щоб у найважливіші моменти реакції наповнити серця їхні відвагою й бажанням боритися за розкращення пролетаріату від світових експлуататорів, так і в наш час, в обставинах соціалістичного будівництва, пам'яті про них викличе новий приплив творчих сил і енергії, щоб пролетаріат наших країн продовжує трудовий соціалістичний будівництво, для мобілізації всіх сил країни на оборону СР.

У цей час ми якнайшкоро окрилювали мільйони маси пролетаріату на штурм капіталізму, для того, щоб у найважливіші моменти реакції наповнити серця їхні відвагою й бажанням боритися за розкращення пролетаріату від світових експлуататорів, так і в наш час, в обставинах соціалістичного будівництва, пам'яті про них викличе новий приплив творчих сил і енергії, щоб пролетаріат наших країн продовжує трудовий соціалістичний будівництво, для мобілізації всіх сил країни на оборону СР.

У цей час ми якнайшкоро окрилювали мільйони маси пролетаріату на штурм капіталізму, для того, щоб у найважливіші моменти реакції наповнити серця їхні відвагою й бажанням боритися за розкращення пролетаріату від світових експлуататорів, так і в наш час, в обставинах соціалістичного будівництва, пам'яті про них викличе новий приплив творчих сил і енергії, щоб пролетаріат наших країн продовжує трудовий соціалістичний будівництво, для мобілізації всіх сил країни на оборону СР.

У цей час ми якнайшкоро окрилювали мільйони маси пролетаріату на штурм капіталізму, для того, щоб у найважливіші моменти реакції наповнити серця їхні відвагою й бажанням боритися за розкращення пролетаріату від світових експлуататорів, так і в наш час, в обставинах соціалістичного будівництва, пам'яті про них викличе новий приплив творчих сил і енергії, щоб пролетаріат наших країн продовжує трудовий соціалістичний будівництво, для мобілізації всіх сил країни на оборону СР.

СР, соціалістичної батьківщини міжнародного пролетаріату, проти спроб світового імперіалізму зрвати наше мирне будівництво й втягнути на рідні всія світу в нову люту, криваву різанину.

У день одинадцятих роковин з дня смерті К. Лібкнехта й Р. Люксембург ми якнайшкравше й найчіткіше повинні зрозуміти імперіалістичну політику світового капіталізму та ще більше уваги віддати обороноспроможності радян. країни, щоб у потрібний момент дати решучу відсіч усюкому ворогові, який наслідиться піднести руку на першу в світі країну Рад і перешкодити її здійсненню велику справу, за яку всі життя боролися й за яку вмерли К. Лібкнехт та Р. Люксембург.

И. Муценек.

ПЕРЕД ОДИНАЦЯТИМ З'ЇЗДОМ.

(Стаття дискусійна.)

Кічнер, Онт.

В історії українського робітництва й фермерства, розселеного на канадійській землі, відбуватиметься цього року в місяці лютому одинадцятий з'їзд ТУРФДім.

Одинадцятий з'їзд — це одинадцять щорічних з'їздів українського робітництва й фермерства під будинок майбутньої нової громади.

За одинадцять років українське робітництво зуміло пробити собі дорогу в найбагатшій і широкій території Канадійської землі. І його праця в історії робітничого руху цієї країни є важлива в повному змісті цього слова.

Важлива, кажу, тому, що оці досягнення українського працьовитого людю є досягненнями, які мислять і мускулатура працюючих мас.

Крім кількох товаришів, що мали певну кваліфікацію по робітничому питанню, решта ми прийшли до організації без жадного знання. І при добрих товаришескіх порадах ми зуміли створити сильну робітничу організацію. Ба не тільки створити сильну організацію, але й усунути з виду її конкурентів, які нам підставляли ворогі робітничі рухи.

Тому, кажу, що оці перші стадії роботи ТУРФДім, як організації стадо, — треба визнати вповні.

А зараз цілі цієї організації стади повинні досягнути нові стадії, — стади багато складніша як своєю формою, так і змістом. Ми мусимо поставити нові осередки в культурі в ТУРФДім і його секції. Вони вже подекуди зачинилися ще в минулому році на 10-му з'їзді, але це були тільки

були спроби в організуванні майнерів, та ця справа так і затихла з деяких організаційних причин.

Знова справа будівельних робітників стояла дещо краще в організуванні юні. Передбачувалося захоплення між робітниками, які вступали масово до юні. Але це лише був хвилевий підйом у робітників і як скоро він повинився, отак і погасав. Все це через брак проводу в організуванні юні. Коли б на чолі цієї юні стояли люди з трейд-юнішним досвідом, тоді можна було б чинити на краєці успіхи.

Бо ж, недовіряє скандати масовий мітинг і наговорити цілу куву фраз про трактування робітників при праці та про перевіз робітників до праці. Хоч і перше є одним з чинників, на якому компанія має великий зиск, але ставити перевіз за одну з головних точок на програмі мітінгу, це свідчить про неспрактичність в організуванні трейд-юні.

Про самий корисний лиха, про потребу такої юні, яка звела-б боротьбу проти "спід-ап" системи, за кращі умовини праці та підвищення платні, про це мало говорити ті, що стоять на чолі цієї юні, коли й говорять, то лише так, щоб не образити свого пана.

Тому необхідні є кращий провід, який у перших початках виявив би гнзлизну фекепрів з Американської Федерації Праці і шлої буржуазної системи. Північ, коли ця юні уведе в життя, щоб не завела характер масової школи. Розуміється, що в таких рази мусимо спинити будівання нових будівків.

Рационалізація освіти мала б прибрати такі форми, одинадцятий з'їзд, доручає ЦВК ТУРФДім завести чотири-годинну школу в тиждень в цій нашій організації. Для цієї школи ЦВК най самий з'їзд підбирає предмети навчання, що виходять з життям нашої організації й сучасного ладу.

Скажемо, що в 1930 році наша організація має вивчити соціалістичний рух України.

Для стислого контролю цієї школи ЦВК розділює лінійний матеріал на чотири квартали. Розділює його на лекції й сублекції — пропорційно до економічного часу. Тоді до цього матеріалу ЦВК виторгує для кожного члена 4 картки, по 1-й на квартал. Ці картки поставлені питання, пристосовані до матеріалу, що береться в одному кварталі.

Тоді кожен член виповніє свою картку й засилає до ЦВК. І при такому лані навчання ЦВК кожного три місяці мав би передесобою всіх членів нашої організації. Він знав би, як далеко ця організація посувлася вперед.

Т. К.

ТРЕБА ДОПИЛЬНУВАТИ ЮНІЙНОЇ СПРАВИ.

(Стаття надіслана з Содборі, Онт.)

Содборі, це околиця, в якій є великий рух. Тут зараз відбувається велика розбудова. Цю розбудову треба завдячувати великим покладам нікелю, що знаходяться в содборській дістрікті. До того ж, як вимо, тепер є велике приготування до війни, а також нікель почали вживати у ризнородних заводських виробках. Тому й у содборській нікелевій дістрікті, як є буржуазні газети, так і є "великий бум".

Але не так воно є при перевірці цього "буму". Є й тут велика маса робітників, які ходять з одного місця на друге, шукаючи мукни на свої руки. Це вже не правило для робітників. Де хоч трохи проявляється оцей так званий "бум", там робітники тягнуться з посліднього й ідуть на широкі розголошені буржуазні

ми газетами місяця, лише тому, щоб бодай трохи поправити своє зйдене життя.

Сама боротьба за існування й погоня за куском хліба, заставляють робітників мандрувати по цій Канаді, без ризиків, чи це будуть широкі степи західної Канади, чи сумні скалисті гори Онтаріо.

В Содборі є тепер велика маса робітників, якої содборська

